

Bogatstva vjere

‘Članak kojeg je sveti Josemaria Escriva objavio u madridskom dnevnom listu ABC, 2.studenog, 1969. U ovom je članku osnivač Opusa Dei govorio o ljubavi prema slobodi kao jednom od bogatstava kršćanske vjere.’

10.10.2012.

Članak koji je sveti Josemaria Escriva objavio u madridskom dnevnom listu ABC, 2.studenog, 1969. U ovom je članku osnivač Opusa Dei govorio o ljubavi prema slobodi kao jednom od bogatstava kršćanske vjere.

Bogatstva vjere

U svom pismu Galaćanima – himni o bogatstvima vjere – sveti nam Pavao govori kako bi kršćani trebali živjeti u slobodi koju je za nas Krist osvojio. (1) To je izjava koju je Isus govorio prvim kršćanima i koju kroz stoljeća neprestano ponavlja: naše oslobođenje iz bijede i muke.

Povijest nije igračka slijepih sila i nije rezultat pukog slučaja. Ona je vremenita manifestacija milosti našeg Boga Oca. Božje su misli iznad naših misli, kaže Sveto Pismo, (2) pa vjerovanje Bogu znači imati povjerenja usprkos svemu, ići iznad svega. Božja ljubav, a on nas vječno voli, iznad je svakog događaja iako nam je ponekad na neki način skrivena.

Kada kršćani žive po vjeri – vjeri koja nije samo riječ već istinska osobna molitva – uvjerenje u Božju ljubav vidi se u njihovoj radosti i nutarnjoj

slobodi. Užad koja ponekad stisne srce, tereti koji ga pritisnu i koji kidaju dušu, sve se to lomi i raspada. „Ako je Bog s nama, tko će biti protiv nas?“ (3). I vidimo kako nam se smiješak pojavljuje na usnama. Oni koji su Božja djeca, kršćani, koji žive po vjeri, mogu patiti i plakati; mogu imati razloge za žalost; ali ne mogu imati nikakav razlog da bi bili tužni.

Kršćanska je sloboda rođena iznutra, u srcu, iz naše vjere. Ali to nije nešto što je privatno. Pokazuje se i vidi se izvana. Jedan od njezinih najviše karakterističnih znakova jest nešto što je bio ključ ranih kršćana: očinstvo. Vjera u veliki dar Božje ljubavi učinila je da sve različitosti i prepreke nestanu. „Nema više Židov, Grk; rob, slobodnjak; muškarac, žena; jer svi smo jedno u Kristu Isusu.“ (4) Znajući da smo svi braća i sestre i da se kao takvi volimo, bez obzira na razlike u rasi, socijalnom podrijetlu,

obrazovanju i ideologiji, esencijalno je za kršćanstvo.

Nije moja zadaća govoriti o politici. Niti je to zadaća Opusa Dei čiji je jedini cilj duhovni. Opus Dei nije nikada ulazio u političke stranke ili pokrete i nikada i neće, a nije ni vezan za nijednu osobu ili ideologiju. Ovakav način djelovanja nije apostolska strategija niti je samo jedan hvale vrijedan način ponašanja. Esencijalna je potreba da Opus Dei bude takav, to proizlazi iz same njegove prirode i ima jasnu oznaku: ljubav prema slobodi, pouzdanje u svoj vlastiti položaj kao običnog kršćanina u svijetu koji se ponaša potpuno samostalno i sa osobnom odgovornošću.

Ne postoje dogme u vremenitim pitanjima. Protivno je ljudskom dostojanstvu da se apsolutne istine pokušaju postaviti i postavljaju u pitanja koja su jednostavno pitanje

svačijeg osobnog stajališta, pitanja o kojima će ljudi imati različita mišljenja ovisno o svojim interesima, kulturnim preferencama i osobnom iskustvu. Pokušavati postaviti dogme u vremenite stvari neizbježno vodi nasilju prema drugim ljudima i njihovim savjestima, vodi tome da se ne poštuje svoga bližnjega.

Ni na trenutak ne želim sugerirati da bi kršćani trebali biti indiferentni ili ravnodušni prema vremenitim stvarima. Ali mislim da bi kršćani trebali kombinirati svoju strast prema civilnom i društvenom napretku sa svijesti da s im vlastita mišljenja ograničena te da uvijek trebaju poštivati mišljenja drugih ljudi i ljubiti legitimni pluralizam. Onaj tko ovo ne može nije u svoj dubini shvatio poruku kršćanstva. Nije je lako potpuno razumjeti i na neki način nikad i nećemo, jer nas nikada ne napušta naše naginjanje sebičnosti i ponosu. To znači da smo

svi obvezni neprestano ispitivati svoju savjest uspoređujući svoje djelovanje sa Kristovim kako bismo upoznali da smo grješnici i kako bismo iznova započeli. Nije lako, ali trebamo dati sve od sebe.

Kada nas je Bog stvorio znao je za rizik i avanture naše slobode. Želio je da povijest bude istinska, sačinjena od izvornih odluka, a ne da bude fikcija ili igra. Svaki pojedinac treba ponaosob iskusiti vlastitu slobodu, sa svim opasnostima, eksperimentiranjima i nesigurnostima koje to uključuje. Nemojmo zaboraviti da iako nam je Bog dao sigurnost naše vjere, nije nam otkrio značenje svih ljudskih događaja. Skupa sa stvarima koje su kršćanima jasne i sigurne, postoje i brojne druge koje su prepuštene slobodnom mišljenju, primjerice, stupanj spoznaje istine i prava, bez apsolutne sigurnosti. U takvim slučajevima, moguće je da griješim,

ali čak iako imam pravo, i drugi ljudi također mogu biti u pravu. Neki predmet koji meni izgleda konkavno, ljudima koji ga gledaju s druge strane izgleda konveksno.

Svjesnost ograničenosti ljudskoga suda vodi nas da upoznamo slobodu kao potrebni uvjet za život s drugima u harmoniji. Ali to nije sve, nije to čak ni najvažnija stvar. Poštovanje prema slobodi ima svoje korijenje u ljubavi. ako drugi misle drugačije nego ja, zar je to razlog da budemo neprijatelji? Jedini razlog za to bila bi sebičnost, ili uskogrudno mišljenje da ne postoji ništa drugo važno osim politike i posla. Ali kršćani znaju da to nije tako, jer svako ljudsko biće ima istinsku vrijednost i vječnu sudbinu u Bogu: Isus Krist umro je za svakoga od nas.

Kršćani smo ne samo kada volimo „sve ljude“ apstraktno, nego svakoga čovjeka pokraj sebe. Znak je zrelosti

kada se osjećamo odgovorni za dobro sljedećih generacija, ali to nas ne smije voditi da poričemo prilike da damo sebe i drugima služimo u običnim stvarima: čin ljubaznosti onima koji s nama rade, istinsko prijateljstvo pokazano u trenucima potrebe, suosjećanje prema nekome tko pati ili je u potrebi, čak iako se njihova nesreća čini malena u odnosu na velike ideale koje mi slijedimo.

Govoreći o slobodi, ljubavi prema slobodi, dižemo teški ideal koji je jedan od najvećih bogatstava naše vjere. Jer – nemojmo se zavaravati – život nije jeftini roman. Kršćansko bratstvo nešto je što proizlazi iz neba jednom za sva vremena, ali u isto je vrijeme nešto što se treba iz dana u dan izgrađivati. Treba se ugrađivati u život koji zadržava svoje poteškoće, sa sukobima interesa, neslogama, borbama, u svakodnevnom kontaktu

s ljudima koji se čine nepošteni, te s nepoštenosti s naše strane također.

Ali ako nas ovo obeshrabruje, ako dopustimo da naša sebičnost nadvlada, ili ako samo skeptično sliježemo ramenima, to će biti znak da trebamo dublje zaći u svoju vjeru, Krista više kontemplirati. Jer samo u njegovoj školi možemo mi kršćani naučiti upoznati sebe i razumjeti druge i živjeti na takav način da budemo Krist prisutan među ljudima koji nas okružuju.

(1) Usp. Gal 4:31 ; Gal 5:1.

(2) Usp. Izaija 55:8; Rim 11:33.

(3) Usp. Rim 8:31.

(4) Usp. Gal 3:28.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/bogatstva-
vjere/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/bogatstva-vjere/) (9.08.2025.)